

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำ สัญลักษณ์และอักษรย่อทางสถิติมาใช้ ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SS	หมายถึง ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองเฉลี่ย (Mean Squares)
p	หมายถึง ค่าสัดส่วน (Proportion)
F	หมายถึง อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)
Z, t, χ^2	หมายถึง สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
d.f.	หมายถึง ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
*	หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
**	หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
***	หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ ะดับสามจำนวน 480 คน มีลักษณะทั่วไปปรากฏใน
 ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาผู้ใหญ่ ะดับ สาม แบ่งตามเพศ อายุและท้องถิ่น
 ที่เรียน

	ลักษณะทั่วไป	จำนวน(คน)
<u>เพศ</u>	ชาย	257
	หญิง	223
	รวม	480
<u>อายุ(ปี)</u>	14 - 16	98
	17 - 19	204
	20 - 22	100
	23 - 25	52
	26 - 28	15
	29 - 31	9
	32 - 34	1
	35 - 37	-
	38 - 40	1
	รวม	480
<u>ท้องถิ่นที่เรียน</u>	กรุงเทพมหานคร	160
	ต่างจังหวัดในเมือง	160
	ต่างจังหวัดนอกเมือง	160
	รวม	480

ตารางที่ 3 ลักษณะตัวอย่างประชากรที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และ
ต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามภูมิลำเนาเดิม

ท้องถิ่นที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัดในเมือง	ต่างจังหวัดนอกเมือง	รวม
ภาคกลาง	124	12	6	142
ภาคตะวันออก	3	1	—	4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	14	146	152	312
ภาคเหนือ	7	1	2	10
ภาคใต้	12	—	—	12
รวม	160	160	160	480

จากตารางที่ 3 ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิม
คือภาคกลาง สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง ส่วนใหญ่
มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในท้องถิ่นที่เรียน คือจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภูมิหลังบ้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับสามที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่าง-
จังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง ที่นำมาศึกษามีดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพการสมรส
4. อาชีพ
5. รายได้
6. การศึกษา
 - 6.1 พื้นความรู้เดิมก่อนเข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่
 - 6.2 จำนวนปีหลังจากจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า
 - 6.3 คะแนนที่สอบได้เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า
7. ผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่
8. เหตุผลที่เข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่
9. จุดมุ่งหมายในการเข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่
10. จุดมุ่งหมายหลังจากเรียนจบการศึกษานักผู้ใหญ่แล้ว

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ภูมิหลังบ้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับสาม ผู้-
วิจัยจะเสนอเป็น 2 หัวข้อใหญ่ควบคู่กันไปดังนี้

1. เสนอภูมิหลังแต่ละบ้านของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่าง-
จังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองในรูปร้อยละ
2. เปรียบเทียบภูมิหลังในบ้านนั้น ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นต่างกัน
ว่าคล้ายคลึงหรือแตกต่างกัน

รายละเอียดปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามเพศ ค่าไคสแควร์ และค่าซี

ท้องถิ่นที่เรียน	เพศ	จำนวน	ร้อยละ	χ^2	Z
กรุงเทพมหานคร	ชาย	74	46.25		0.9446
	หญิง	86	53.75		
	รวม	160	100		
ต่างจังหวัดในเมือง	ชาย	97	60.63	6.65*	2.6575**
	หญิง	63	39.37		
	รวม	160	100		
ต่างจังหวัดนอกเมือง	ชาย	86	53.75		0.9446
	หญิง	74	46.25		
	รวม	160	100		

จากตารางที่ 4 ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าท้องถิ่นที่เรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับเพศ หมายความว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง เป็นนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงแตกต่างกัน

ฉะนั้นเพื่อที่จะทราบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นใดบ้างที่เป็นชายและหญิงแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของเพศของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในแต่ละท้องถิ่นโดยการทดสอบค่าซี (Z-test) ผลปรากฏว่าสัดส่วนของนักศึกษาชายและสัดส่วนของนักศึกษาหญิงที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดนอกเมืองไม่แตกต่างกัน แต่สัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองเป็นชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาจากค่าสัดส่วนจะเห็นได้ว่า เป็นนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิง

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมืองแบ่งตามอายุ กับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ

อายุ	ท้องถิ่นที่ เรียน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
38 - 40		-	-	1	0.62	-	-	1	0.21
35 - 37		-	-	-	-	-	-	-	-
32 - 34		-	-	1	0.62	-	-	1	0.21
29 - 31		3	1.88	3	1.88	3	1.88	9	1.88
26 - 28		5	3.12	5	3.12	5	3.12	15	3.12
23 - 25		27	16.88	16	10.00	9	5.62	52	10.83
20 - 22		39	24.38	34	21.25	27	16.88	100	20.83
17 - 19		65	40.62	61	38.13	78	48.75	204	42.50
14 - 16		21	13.12	39	24.38	38	23.75	98	20.42
รวม		160	100	160	100	160	100	480	100
\bar{X}		19.813		19.581		18.581		19.233	
SD		3.198		3.837		3.040		3.414	

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร
ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง

แหล่งแห่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	122.50	61.25	5.3398 **
ความคลาดเคลื่อน	477	5471.40	11.47	
ทั้งหมด	479	5593.90		

จากตารางที่ 6 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมืองมีอายุเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นที่แตกต่างกันมีอายุเฉลี่ยต่างกัน

ฉะนั้นเพื่อที่จะทราบว่า อายุเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นใดบ้างที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างพหุคูณ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ผลปรากฏดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การทดสอบค่าที (t-test) ของอายุของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระหว่างท้องถิ่นที่เรียน ทั้งสามแห่งคือ กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาผู้ใหญ่	\bar{X}	MS _e	df	t
กรุงเทพมหานคร	19.813			
ต่างจังหวัดในเมือง	19.306		318	1.3370
กรุงเทพมหานคร	19.813	11.47		
ต่างจังหวัดนอกเมือง	18.581		318	3.2516 **
ต่างจังหวัดในเมือง	19.306			
ต่างจังหวัดนอกเมือง	18.581		318	1.9147

จากตารางที่ 7 แสดงว่า

1. อายุเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัดนอกเมืองมีอายุเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานครมีอายุเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมือง
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองมีอายุเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามสถานภาพการสมรส และค่าไคสแควร์

สถาน ภาพการ สมรส	ท้องถิ่นที่ เรียน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
โสด		155	96.88	148	92.50	157	98.13	460	95.83	5.45
แต่งงาน และ หย่าร้าง		5	3.12	12	7.50	3	1.87	20	4.17	
รวม		160	100	160	100	160	100	480	100	

จากตารางที่ 8 ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าท้องถิ่นที่เรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพการสมรส หมายความว่าสถานภาพการสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนใน กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมืองไม่แตกต่างกัน และจากตารางนี้จะเห็น ได้ว่านักศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังเป็นโสด

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามอาชีพและค่าโคสแควร์

อาชีพ	ท้องถิ่นที่เรียน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ		55	34.38	60	37.50	60	37.50	175	36.46
รับจ้าง		78	48.75	62	38.75	47	29.38	187	38.96
เกษตรกรกรม		—	—	7	4.37	37	23.12	44	9.16
ค้าขาย		23	14.37	19	11.88	12	7.50	54	11.25
ทำธุรกิจและอื่น ๆ		4	2.50	12	7.50	4	2.50	20	4.17
รวม		160	100	160	100	160	100	480	100
					64.81***				
					8				

จากตารางที่ 9 ค่าโคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าท้องถิ่นที่เรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับอาชีพ หมายความว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองประกอบอาชีพแตกต่างกัน และจากตารางนี้จะได้เห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานครมีจำนวนถึง 78 คน ที่มีอาชีพรับจ้าง ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง ซึ่งประกอบอาชีพเดียวกัน มี 62 คน และ 47 คน ตามลำดับ

ฉะนั้นเพื่อที่จะทราบว่าอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นใดบ้าง แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในแต่ละท้องถิ่น โดยการทดสอบค่าซี (Z-test)

ตารางที่ 10 สัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง
และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ \n ท้องถิ่นที่เรียน	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัดในเมือง	ต่างจังหวัดนอกเมือง
ไม่มีอาชีพ	0.3438	0.3750	0.3750
รับจ้าง	0.4875	0.3875	0.2938
เกษตรกรรวม	0.0000	0.0437	0.2312
ค้าขาย	0.1437	0.1188	0.0750
ธุรกิจและอื่น ๆ	0.0250	0.0750	0.0250
รวม	1.0000	1.0000	1.0000

เพื่อให้การวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ ในแต่ละท้องถิ่นที่เรียนเข้าใจได้ง่าย ผู้วิจัยจึงใช้
สัญลักษณ์แทนอาชีพต่าง ๆ ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่มีอาชีพ
- 2 หมายถึง อาชีพรับจ้าง
- 3 หมายถึง อาชีพเกษตรกรรวม
- 4 หมายถึง อาชีพค้าขาย
- 5 หมายถึง อาชีพธุรกิจและอื่น ๆ

ตารางที่ 11 ค่าที่แสดงความแตกต่างของอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร

	1	2	3	4	5
1	-	-	-	-	-
2	1.6709	-	-	-	-
3	5.3056 **	8.6131 **	-	-	-
4	2.0212 *	3.6652 **	1.9211	-	-
5	2.8747 **	4.3509 **	0.2778	0.2064	-

จากตารางที่ 11 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกับ สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง แต่แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ธุรกิจและอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพค้าขายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพรับจ้างแตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย ธุรกิจและอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย ธุรกิจและอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจัดเรียงลำดับอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่า สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพและที่ประกอบอาชีพรับจ้างไม่แตกต่างกัน จัดเป็นอันดับที่ 1 คือ มีค่าสักส่วนเป็น 0.3438 และ 0.4875 ตามลำดับ ส่วนอันดับที่ 2 ได้แก่ อาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย ธุรกิจและอื่น ๆ ซึ่งมีค่าสักส่วนเป็น 0.0000, 0.1437 และ 0.0250 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าที่แสดงความแตกต่างของอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมือง

	1	2	3	4	5
1	—				
2	0.1406	—			
3	3.1964**	3.2931**	—		
4	2.5879**	2.7279**	0.6640	—	
5	2.9557**	3.0941**	0.2715	0.3982	—

จากตารางที่ 12 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองที่ไม่ได้ประกอบอาชีพกับที่ประกอบอาชีพรับจ้างไม่แตกต่างกัน แต่สักส่วนทั้งสองนี้แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย ธุรกิจและอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย ธุรกิจและอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจัดเรียงลำดับอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่า สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพและที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีมากพอจนจัดเป็นอันดับที่ 1 คือ มีสักส่วนเป็น 0.3750 และ 0.3875 ตามลำดับ ส่วนอันดับที่ 2 ได้แก่อาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย ธุรกิจและอื่น ๆ ซึ่งมีค่าสักส่วนเป็น 0.0437, 0.1188 และ 0.0750 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ค่าที่แสดงความแตกต่างของอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมือง

	1	2	3	4	5
1	-				
2	0.8807	-			
3	1.5249	0.6454	-		
4	2.9557**	2.1059*	1.4764	-	
5	3.1818**	2.3957*	1.8088	0.4167	-

จากตารางที่ 13 สักส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมืองที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง และอาชีพเกษตรกรรมไม่แตกต่างกัน แต่สักส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ประกอบอาชีพแตกต่างกับที่ประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพธุรกิจและอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สักส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ประกอบอาชีพรับจ้างแตกต่างกับที่ประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพธุรกิจและอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสักส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย ธุรกิจ และอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจัดเรียงลำดับอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่าสักส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีจำนวนไม่แตกต่างกัน จัดเป็นอันดับที่ 1 อาชีพอันดับต่อมาคือเกษตรกรรม ซึ่งมีสักส่วนไม่ต่างกับกลุ่มอาชีพในอันดับที่ 1 และที่ 2 จึงจัดเป็นอันดับที่ 1.5 ส่วนอาชีพอันดับที่ 2 ได้แก่อาชีพค้าขาย อาชีพธุรกิจ และอื่น ๆ

จากผลการทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร
ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง ที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ ดังตารางที่ 11 ตารางที่ 12
และตารางที่ 13 ผู้วิจัยได้นำมาสรุปและจัดอันดับอาชีพต่าง ๆ จากสูงไปต่ำตามจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่
ที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ เพื่อศึกษาว่าการประกอบอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่แต่ละท้องถิ่นมีลักษณะคล้ายคลึง
หรือแตกต่างกัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 14

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าลำดับที่ของอาชีพนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร
กับที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพและที่ประกอบ
อาชีพรับจ้างมีมากจัดเป็นอันดับที่ 1 เหมือนกัน ส่วนอาชีพเกษตรกรกรรม ค้าขาย ธุรกิจและอื่น ๆ
ของทั้งสองท้องถิ่นมีสัดส่วนน้อยจัดเป็นอันดับที่ 2 เช่นเดียวกัน ส่วนสัดส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียน
ในต่างจังหวัดนอกเมืองมีลำดับที่ของการประกอบอาชีพที่ต่างไปจากท้องถิ่นอื่น กล่าวคือ อันดับแรก
ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และที่ประกอบอาชีพรับจ้าง อันดับต่อมาคืออาชีพเกษตรกรกรรม
ส่วนอาชีพค้าขาย ธุรกิจและอื่น ๆ จึงจัดเป็นอันดับที่ถัดไป

ตารางที่ 14 ลำดับที่และค่าสัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด
ในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ

ท้องถิ่นที่เรียน	ลำดับที่	อาชีพ	ค่าสัดส่วน (p)	
กรุงเทพมหานคร	1	ไม่มีอาชีพ	0.3438	
		รับจ้าง	0.4875	
	2	เกษตรกรรวม	0.0000	
		ค้าขาย	0.1437	
		ธุรกิจและอื่น ๆ	0.0250	
ต่างจังหวัดในเมือง	1	ไม่มีอาชีพ	0.3750	
		รับจ้าง	0.3875	
	2	เกษตรกรรวม	0.0437	
		ค้าขาย	0.1188	
		ธุรกิจและอื่น ๆ	0.0750	
ต่างจังหวัดนอกเมือง	1	ไม่มีอาชีพ	0.3750	
		รับจ้าง	0.2938	
	1.5	เกษตรกรรวม	0.2312	
		2	ค้าขาย	0.0750
			ธุรกิจและอื่น ๆ	0.0250

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามรายได้ กับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ รายได้ต่อเดือน

รายได้ (บาท/เดือน)	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สูงกว่า 3,000	1	0.95	—	—	—	—	1	0.33
2,501-3,000	1	0.95	—	—	—	—	1	0.33
2,001-2,500	2	1.91	—	—	1	1.00	3	0.99
1,501-2,000	1	0.95	3	3.00	—	—	4	1.31
1,001-1,500	8	7.62	8	8.00	3	3.00	19	6.22
501-1,000	57	54.29	32	32.00	42	42.00	131	42.95
ต่ำกว่า 500	35	33.33	57	57.00	54	54.00	146	47.87
รวม	105	100	100	100	100	100	305	100
\bar{X}	702.88		535.50		510.50		584.926	
SD	500.115		382.459		327.719		458.798	

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ต่อเนื่องของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียน
ในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง

แหล่งแห่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2259119.83	1129559.92	6.607**
ความคลาดเคลื่อน	302	51629404.76	170958.29	
ทั้งหมด	304	53888524.59		

จากตารางที่ 16 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมืองมีรายได้เฉลี่ยต่อเนื่องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นที่แตกต่างกัน มีรายได้เฉลี่ยต่างกัน

ฉะนั้นเพื่อจะทราบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเนื่องของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นใดบ้างที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างพหุคูณโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ผลปรากฏดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การทดสอบค่าที (t-test) ของรายได้ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระหว่างท้องถิ่น
ที่เรียนทั้งสามแห่งคือ กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัด
นอกเมือง

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาผู้ใหญ่	\bar{X}	MS_e	df	t
กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง	702.880 535.500		203	2.9658 **
กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดนอกเมือง	702.880 510.500	163342.40	203	3.4087 ***
ต่างจังหวัดในเมือง ต่างจังหวัดนอกเมือง	535.500 510.500		198	0.4374

จากตารางที่ 17 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด
ในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 และ .001 ตามลำดับ นั่นคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร มีรายได้
เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง

ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองนั้น มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่าง
กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมือง นั่นคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นทั้ง
สองแห่งดังกล่าวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเหมือน ๆ กัน

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามพื้นฐานความรู้ เดิมก่อนเข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ และค่าไคสแควร์

ท้องถิ่นที่เรียน พื้นฐานความรู้ เดิม	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 4	134	83.75	145	90.62	143	89.37	422	87.92
ประถมศึกษาปีที่ 5	12	7.50	11	6.88	10	6.25	33	6.87
ประถมศึกษาปีที่ 6	14	8.75	4	2.50	7	4.38	25	5.21
รวม	160	100	160	100	160	100	480	100
χ^2 df			5.50					
			4					

จากตารางที่ 18 ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าท้องถิ่นที่เรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาผู้ใหญ่ หมายความว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นต่างกันมีพื้นฐานความรู้ เดิมก่อนเข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ไม่แตกต่างกัน และจากตารางนี้จะเห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในแต่ละแห่งมีพื้นฐานความรู้ เดิมโดยจบประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามจำนวนปี ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ถึงปีที่ใช้เรียนการศึกษานักผู้ใหญ่ กับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนปี ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า

ฮ่องกงที่เรียน จำนวนปี หลังจากจบ ประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15 - 20	3	1.87	8	5.00	6	3.75	17	3.54
11 - 15	24	15.00	26	16.25	9	5.63	59	12.29
6 - 10	71	44.38	88	55.00	111	69.37	270	56.25
1 - 5	62	38.75	38	23.75	34	21.25	134	27.92
รวม	160	100	160	100	160	100	480	100
\bar{X}	6.769		7.938		7.194		7.300	
SD	3.782		3.483		3.201		3.530	

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจำนวนปีนับจากปีที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ถึงปีที่เข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง

แหล่งแห่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	111.99	56.00	4.5511*
ความคลาดเคลื่อน	477	5868.83	12.30	
ทั้งหมด	479	5980.82		

จากตารางที่ 20 แสดงว่ารายเฉลี่ยของจำนวนปีนับจากจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าถึงปีเข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นต่างกัน ได้จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าไปแล้วเป็นเวลานานต่างกันก่อนจะเข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่

ฉะนั้นเพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ในท้องถิ่นใบบ้างที่จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วหยุดเรียนไปเป็นเวลานานแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างพหุคูณโดยวิธีทดสอบค่าที (t-test) ผลปรากฏดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 การทดสอบค่าที (t-test) ของจำนวนปีนับจากปีที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าถึงปีที่เข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระหว่างท้องถิ่นที่เรียน ทั้งสามแห่ง คือกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาผู้ใหญ่	\bar{X}	MS_e	df	t
กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง	6.769 7.938		318	2.9802**
กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดนอกเมือง	6.769 7.194	12.30	318	1.0837
ต่างจังหวัดในเมือง ต่างจังหวัดนอกเมือง	7.938 7.194		318	1.8965

จากตารางที่ 21 แสดงว่าก่อนเข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดในเมืองได้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่ามาเป็นเวลานานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ช่วงระยะเวลาระหว่างปีที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าถึงปีที่เข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองนานกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดนอกเมือง และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองกับต่างจังหวัดนอกเมืองจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วหยุดเรียนไปเป็นเวลานานไม่ต่างกัน

ตารางที่ 22 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามคะแนนที่สอบได้คิดเป็นร้อยละ เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า กับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่สอบได้

คะแนนที่สอบของคนที่ ได้คิดเป็นร้อยละ เรียน เมื่อจบประถมศึกษา ปีที่ 4 หรือ เทียบเท่า	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
80 ขึ้นไป	24	15.00	14	8.74	18	11.24	56	11.65
70 - 79	53	33.12	37	23.13	70	43.75	160	33.34
60 - 69	56	35.00	83	51.88	51	31.88	190	39.59
50 - 59	27	16.88	26	16.25	21	13.13	74	15.42
รวม	160	100	160	100	160	100	480	100
\bar{X}	69.125		66.938		69.813		68.625	
SD	9.413		8.268		8.578		8.854	

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้คิดเป็นร้อยละเมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4. หรือเทียบเท่าของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง

แหล่งแห่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	721.26	360.63	4.6603 **
ความคลาดเคลื่อน	477	36911.25	77.38	
ทั้งหมด	479	37632.50		

จากตารางที่ 23 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง สอบได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละเมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นที่แตกต่างกันสอบได้คะแนนเฉลี่ยเมื่อเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าต่างกัน ฉะนั้นเพื่อจะทราบว่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละดังกล่าวของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นใดบ้างที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างพหุกุณโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ผลปรากฏดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 การทดสอบค่าที (t-test) ของคะแนนที่สอบได้ คิดเป็นร้อยละเมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าของนักศึกษาผู้ใหญ่ระหว่างห้องที่เรียนทั้งสามแห่งคือ กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาผู้ใหญ่	\bar{X}	MS_e	df	t
กรุงเทพมหานคร	69.125			
ต่างจังหวัดในเมือง	66.938		318	2.2237 *
กรุงเทพมหานคร	69.125			
ต่างจังหวัดนอกเมือง	69.813	77.38	318	0.6995
ต่างจังหวัดในเมือง	66.938			
ต่างจังหวัดนอกเมือง	69.813		318	2.9232 **

จากตารางที่ 24 แสดงว่า

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าสอบได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมือง
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดนอกเมือง เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าสอบได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมือง เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าสอบได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมือง

ตารางที่ 25 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษายุใหญ่และค่าไคสแควร์

ผู้แนะนำให้เขาเรียนการศึกษายุใหญ่	ท้องถิ่นที่เรียน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง		83	51.88	80	50.00	65	40.62	228	47.50
เพื่อน		41	25.62	17	10.63	22	13.75	80	16.67
ครู		6	3.75	1	0.62	9	5.62	16	3.33
บิดามารดา		14	8.75	48	30.00	53	33.13	115	23.96
ญาติ		10	6.25	10	6.25	7	4.38	27	5.62
อื่น ๆ		6	3.75	4	2.50	4	2.50	14	2.92
รวม		160	100	160	100	150	100	480	100
χ^2		40.50***							
df		10							

จากตารางที่ 25 ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าท้องถิ่นที่เรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษายุใหญ่ หมายความว่านักศึกษายุใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นต่างกันได้รับคำแนะนำให้เข้าเรียนการศึกษายุใหญ่จากบุคคลแต่ละประเภทแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามจากตารางนี้จะเห็นได้ว่า นักศึกษายุใหญ่เข้าเรียนต่อการศึกษาผู้ใหญ่ ด้วยความนึกคิดของตนเองเป็นส่วนใหญ่ สำหรับนักศึกษายุใหญ่ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง บิดามารดาเป็นผู้แนะนำให้เข้าเรียน ถึง 48 คน และ 53 คน ตามลำดับ แต่นักศึกษายุใหญ่ที่เข้าเรียนในกรุงเทพมหานคร มีเพียง 14 คนที่บิดามารดาแนะนำให้เข้าเรียน

ฉะนั้นเพื่อที่จะทราบว่าบุคคลประเภทต่าง ๆ ที่แนะนำให้นักศึกษาผู้ใหญ่เข้าเรียนในท้องถิ่นใดบ้างที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของผู้แนะนำให้เข้าเรียนในแต่ละท้องถิ่นโดยการทดสอบค่าซี (z-test)

ตารางที่ 26 สัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองที่ได้รับความแนะนำจากบุคคลประเภทต่าง ๆ ให้เข้าเรียนการศึกษานักศึกษาระดับสาม

ผู้แนะนำ ให้เข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่	ท้องถิ่นที่เรียน	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัดในเมือง	ต่างจังหวัดนอกเมือง
ตนเอง		0.5188	0.5000	0.4062
เพื่อน		0.2562	0.1063	0.1375
ครู		0.0375	0.0062	0.0562
บิดามารดา		0.0875	0.3000	0.3313
ญาติ		0.0625	0.0625	0.0438
อื่น ๆ		0.0375	0.0250	0.0250
รวม		1.0000	1.0000	1.0000

เพื่อให้การวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับความแนะนำจากบุคคลประเภทต่าง ๆ ให้เข้าเรียนการศึกษานักศึกษาระดับสาม ในแต่ละท้องถิ่นที่เรียนเข้าใจได้ง่าย ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์แทนผู้แนะนำประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- 1 หมายถึง ตนเอง
- 2 หมายถึง เพื่อน
- 3 หมายถึง ครู
- 4 หมายถึง บิดามารดา
- 5 หมายถึง ญาติ
- 6 หมายถึง อื่น ๆ เช่น สามี ภรรยา

ตารางที่ 27 ค่าที่แสดงความแตกต่างของผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร

	1	2	3	4	5	6
1	-					
2	2.9740**	-				
3	5.9273**	2.3850*	-			
4	4.5210**	1.6159	0.5076	-		
5	4.6800**	1.8222	0.2498	0.2228	-	
6	5.9273**	2.3850*	0.0000	0.5076	0.2488	-

จากตารางที่ 27 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ที่มาเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ด้วยตนเองแตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่รับคำแนะนำจากเพื่อน ครู บิดามารดา ญาติและบุคคลอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่รับคำแนะนำจากเพื่อนแตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่รับคำแนะนำจากครู และบุคคลอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่รับคำแนะนำจาก บิดามารดา ญาติ และบุคคลอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจัดเรียงลำดับผู้แนะนำนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่าสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ด้วยตนเอง จัดเป็นอันดับที่ 1 และเพื่อนเป็นผู้แนะนำจัดเป็นอันดับที่ 2 ผู้แนะนำอันดับต่อมาคือ บิดามารดา และญาติ มีสักส่วนไม่ต่างกับผู้แนะนำอันดับที่ 2 และที่ 3 จึงจัดเป็นอันดับที่ 2.5 ส่วนผู้แนะนำอันดับสุดท้ายได้แก่ ครู และบุคคลอื่น ๆ

ตารางที่ 28 ค่าที่แสดงความแตกต่างของผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษานักศึกษา
ผู้ใหญ่ที่เรียนในทางจังหวัดในเมือง

	1	2	3	4	5	6
1	-					
2	4.1268**	-				
3	5.0907**	0.9100	-			
4	2.2825*	1.8990	2.8414**	-		
5	4.4416**	0.3932	0.4996	2.2641*	-	
6	4.4685**	0.6872	0.1572	2.4510*	0.3104	-

จากตารางที่ 28 สักส่วนของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนต่างจังหวัดในเมืองที่มาเข้าเรียน
การศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ด้วยตนเอง แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาเรียนเพราะได้รับคำแนะนำ
จากเพื่อน ครู ญาติ บุคคลอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างกับสักส่วน
ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สักส่วน
ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาไม่แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับ
คำแนะนำจากเพื่อน แต่แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากครู อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากญาติ
และบุคคลอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อจัดเรียงลำดับคำแนะนำนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่าสักส่วนของ
นักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาเข้าเรียนด้วยตนเองจัดเป็นอันดับที่ 1 ผู้แนะนำอันดับที่ 2 ก็คือบิดามารดา ส่วน
เพื่อน มีสักส่วนไม่ต่างกับคำแนะนำอันดับที่ 2 และที่ 3 จึงจัดเป็นอันดับที่ 2.5 อันดับที่ 3 ของผู้
แนะนำได้แก่ ครู ญาติ และบุคคลอื่น ๆ

ตารางที่ 29 ค่าที่แสดงความแตกต่างของผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมือง

	1	2	3	4	5	6
1	—					
2	2.7701**	—				
3	3.4314**	0.7357	—			
4	0.8322	1.9477	2.6351**	—		
5	3.4880**	0.8351	0.1063	2.7046**	—	
6	3.4940**	0.9615	0.2574	2.7496**	0.1530	—

จากตารางที่ 29 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมือง ที่มาเข้าเรียนด้วยตนเอง ไม่แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดา แต่แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจาก เพื่อน ครู ญาติ และบุคคลอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดา แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจาก ครู ญาติ และบุคคลอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากครู ญาติ และบุคคลอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจัดเรียงลำดับผู้แนะนำนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่าสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ด้วยตนเอง จัดเป็นอันดับที่ 1 ผู้แนะนำอันดับต่อมา คือ บิดามารดา มีสักส่วนไม่ต่างกับผู้แนะนำอันดับที่ 1 และ 2 จึงจัดเป็นอันดับที่ 1.5 ผู้แนะนำอันดับที่ 2 คือ เพื่อน ส่วนครู ญาติ และบุคคลอื่น ๆ จัดเป็นผู้แนะนำในอันดับเดียวกันคือ อันดับ ที่ 3

จากผลการทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองที่ได้รับคำแนะนำจากบุคคลประเภทต่าง ๆ ในการเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ ดังตารางที่ 27 ตารางที่ 28 และตารางที่ 29 ผู้วิจัยได้นำมาสรุปและจัดอันดับผู้ให้คำแนะนำต่าง ๆ จากสูงไปต่ำตามจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากบุคคลนั้น ๆ เพื่อศึกษาว่านักศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละท้องถิ่นได้รับคำแนะนำให้เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่จากบุคคลประเภทเดียวกัน หรือแตกต่างกันดังแสดงไว้ในตารางที่ 30

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่าลำดับที่ของผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกับของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง กล่าวคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ในกรุงเทพมหานครที่มาเข้าเรียนด้วยความคิดของตนเองมีมากจัดเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 ได้แก่ เพื่อนเป็นผู้แนะนำ อันดับต่อมาคือได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาและญาติ ส่วนสัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากครูและบุคคลอื่น ๆ จัดเป็นอันดับถัดไป

สำหรับลำดับที่ของผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองกับต่างจังหวัดนอกเมืองคล้ายคลึงกัน ซึ่งจัดเรียงอันดับได้ดังนี้ อันดับแรกได้แก่ มาเข้าเรียนด้วยตนเอง อันดับถัด ๆ มา คือ ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาและเพื่อนตามลำดับ ส่วนสัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้รับคำแนะนำจากครู ญาติ และบุคคลอื่น ๆ มีจำนวนน้อยและไม่แตกต่างกัน จึงจัดเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 30 ลำดับที่และค่าสัดส่วนของผู้แนะนำให้เข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ที่เรียนในแต่ละท้องถิ่น

ท้องถิ่นที่เรียน	ลำดับที่	ผู้แนะนำให้เข้าเรียน	ค่าสัดส่วน (p)
กรุงเทพมหานคร	1	ตนเอง	0.5188
	2	เพื่อน	0.2562
	2.5	บิดามารดา	0.0875
		ญาติ	0.0625
	3	ครู	0.0375
		อื่น ๆ	0.0375
ต่างจังหวัดในเมือง	1	ตนเอง	0.5000
	2	บิดามารดา	0.3000
	2.5	เพื่อน	0.1063
	3	ครู	0.0062
		ญาติ	0.0625
		อื่น ๆ	0.0250
ต่างจังหวัดนอกเมือง	1	ตนเอง	0.4062
	1.5	บิดามารดา	0.3313
	2	เพื่อน	0.1375
	3	ครู	0.0562
		ญาติ	0.0438
		อื่น ๆ	0.0250

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามเหตุผลที่เข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่ และค่าไคสแควร์

เหตุผลที่เข้า เรียนการศึกษานัก ผู้ใหญ่	ท้องถิ่นที่ เรียน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุเกิน		18	11.25	24	15.00	16	10.00	58	12.08
สอบเรียนต่อภาคปกติไม่ได้		5	3.13	13	8.12	10	6.25	28	5.83
จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุน เรียนต่อ		71	44.37	99	61.88	98	61.25	268	55.83
ต้องทำงานในเวลากลางวัน		59	36.87	17	10.63	28	17.50	104	21.67
เรียนตามเพื่อน		4	2.50	2	1.25	3	1.88	9	1.88
อื่น ๆ		3	1.88	5	3.12	5	3.12	13	2.71
		160	100	160	100	160	100	480	100
	χ^2 df			35.65***					10

จากตารางที่ 31 ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าท้องถิ่นที่เรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับเหตุผลในการเข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่ หมายความว่า นักศึกษานักผู้ใหญ่ที่เข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่ในท้องถิ่นต่างกัน มีเหตุผลในการเข้าเรียนแตกต่างกัน ฉะนั้นเพื่อที่จะทราบว่าเหตุผลในการเข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่ของนักศึกษานักผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นใดบ้างแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของเหตุผลต่าง ๆ ของนักศึกษานักผู้ใหญ่ที่เรียนในแต่ละท้องถิ่น โดยการทดสอบค่าซี (z-test)

ตารางที่ 32 สัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองที่ตอบเหตุผลต่าง ๆ ในการเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่

เหตุผลที่ เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่	ท้องถิ่นที่เรียน	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัดในเมือง	ต่างจังหวัดนอกเมือง
อายุเกิน		0.1125	0.1500	0.1000
สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้		0.0313	0.0812	0.0625
จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ		0.4437	0.6188	0.6165
ต้องทำงานในเวลากลางวัน		0.3687	0.1063	0.1750
เรียนตามเพื่อน		0.0250	0.0125	0.0188
อื่น ๆ		0.0188	0.0312	0.0312
รวม		1.0000	1.0000	1.0000

เพื่อให้การวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ตอบเหตุผลต่าง ๆ ในการเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละท้องถิ่นเข้าใจได้ง่าย ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์แทนเหตุผลต่าง ๆ ดังนี้

- 1 หมายถึง อายุเกิน
- 2 หมายถึง สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้
- 3 หมายถึง จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ
- 4 หมายถึง ต้องทำงานในเวลากลางวัน
- 5 หมายถึง เรียนตามเพื่อน
- 6 หมายถึง เหตุผลอื่น ๆ

ตารางที่ 33 ค่าที่แสดงความแตกต่างของเหตุผลที่เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร

	1	2	3	4	5	6
1	—					
2	0.6988	—				
3	3.4144 **	3.9127 **	—			
4	2.5749 *	3.1328 **	0.8661	—		
5	0.7396	0.0503	3.8877 **	3.1245 **	—	
6	0.7624	0.0965	3.7702 **	3.0453 **	0.0471	—

จากตารางที่ 33 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่เพราะอายุเกิน แตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาเข้าเรียนเพราะจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ และต้องทำงานในเวลากลางวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ตอบว่าเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่เพราะจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ และต้องทำงานในเวลากลางวันแตกต่างกับสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ตอบว่าเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เพราะสอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ เรียนตามเพื่อนและเหตุผลอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ตอบว่าอายุเกินสอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ เรียนตามเพื่อนและอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน เมื่อจัดเรียงลำดับเหตุผลต่าง ๆ ในการเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่า สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ตอบว่า จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ และที่ตอบว่า ต้องทำงานในเวลากลางวัน ไม่แตกต่างกันจัดเป็นอันดับที่ 1 ก็คือมีค่าสักส่วนเป็น 0.4437 และ 0.3687 ตามลำดับ เหตุผลอันดับที่ 2 ไล่แก่อายุเกิน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ เรียนตามเพื่อนและอื่น ๆ ซึ่งมีค่าสักส่วนเป็น 0.1125, 0.0313, 0.0250 และ 0.0188 ตามลำดับ

ตารางที่ 34 ค่าที่แสดงความแตกต่างของ เหตุผลที่เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมือง

	1	2	3	4	5	6
1	—					
2	0.6359	—				
3	5.2733**	5.7994**	—			
4	0.4092	0.2282	5.6257**	—		
5	1.0307	0.5051	5.0025**	0.6953	—	
6	1.0376	0.4255	5.8760**	0.6463	0.1325	—

จากตารางที่ 34 สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดในเมืองที่ตอบว่า
เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่เพราะจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ แยกต่าง
กับเหตุผลที่ตอบว่าเพราะอายุเกิน ต้องทำงานในเวลากลางวัน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้
เรียนตามเพื่อนและอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนสักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่
ที่ตอบว่าอายุเกิน ต้องทำงานในเวลากลางวัน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ เรียนตามเพื่อน
และเหตุผลอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจัดเรียงลำดับเหตุผลต่าง ๆ ในการเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่า อันดับ 1 ใกล้เคียง สักส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ตอบว่า จบประถมศึกษา
ปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ ซึ่งมีค่าสักส่วนเป็น 0.6188 ส่วนเหตุผลอันดับที่ 2
คือ เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่เพราะอายุเกิน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ เรียนตามเพื่อน
และอื่น ๆ มีค่าสักส่วนเท่ากับ 0.1500, 0.1063, 0.0812, 0.0125 และ 0.0312
ตามลำดับ

ตารางที่ 35 ค่าที่แสดงความแตกต่างของเหตุผลที่เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมือง

	1	2	3	4	5	6
1	—					
2	0.3354	—				
3	5.6325**	5.8749**	—			
4	0.7056	1.0359	5.0342**	—		
5	0.6586	0.3488	5.5497**	1.2973	—	
6	0.5901	0.2637	5.8530**	1.2714	0.0957	—

จากตารางที่ 35 สัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจังหวัดนอกเมืองที่ตอบว่า
เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่เพราะจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ แตกต่าง
กับเหตุผลที่ตอบว่าเพราะอายุเกิน ต้องทำงานในเวลากลางวัน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้
เรียนตามเพื่อนและเหตุผลอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนสัดส่วนของนักศึกษ-
าผู้ใหญ่ที่ตอบว่าเพราะอายุเกิน ต้องทำงานในเวลากลางวัน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้
เรียนตามเพื่อนและเหตุผลอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจัดเรียงลำดับเหตุผลต่าง ๆ ในการเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ที่เรียนในท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่า อันดับ 1 ใกล้เคียง สัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ตอบว่าจบประ
ถมศึกษา
ปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อคือ มีค่าสัดส่วนเป็น 0.6165 ส่วนเหตุผลอันดับที่ 2 คือ
อายุเกิน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ ต้องทำงานในเวลากลางวัน เรียนตามเพื่อนและเหตุผล
อื่น ๆ มีค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.1000, 0.0625, 0.1750, 0.0188 และ 0.0312 ตามลำดับ

จากผลการทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร
ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองที่ตอบเหตุผลต่าง ๆ ในการเข้าเรียนการศึกษา
ผู้ใหญ่ ดังตารางที่ 33 ตารางที่ 34 และตารางที่ 35 ผู้วิจัยได้นำมาสรุปและจัดอันดับเหตุผล
ต่าง ๆ จากสูงไปต่ำตามจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ตอบเหตุผลนั้น ๆ เพื่อศึกษาว่าเหตุผลที่เข้าเรียน
การศึกษาผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละท้องถิ่นมีลักษณะคล้ายคลึง หรือแตกต่างกัน ดังแสดงไว้
ในตารางที่ 36

ตารางที่ 36 ลำดับที่และค่าสัดส่วนของเหตุผลที่เข้าเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ของ
นักศึกษานักเรียนใหญ่ที่เรียนในแต่ละท้องถิ่น

ท้องถิ่นที่เรียน	ลำดับที่	เหตุผลที่เข้าเรียน	ค่าสัดส่วน (p)
กรุงเทพมหานคร	1	จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า แล้วไม่มีทุนเรียนต่อ	0.4437
		ต้องทำงานในเวลากลางวัน	0.3687
	2	อายุเกิน	0.1125
		สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้	0.0313
		เรียนตามเพื่อน อื่น ๆ	0.0250 0.0188
ต่างจังหวัดในเมือง	1	จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า แล้วไม่มีทุนเรียนต่อ	0.6188
		2	อายุเกิน
	สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้		0.0812
	ต้องทำงานในเวลากลางวัน เรียนตามเพื่อน อื่น ๆ		0.1063 0.0125 0.0312
	ต่างจังหวัดนอกเมือง	1	จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ
2			อายุเกิน
		สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้	0.0625
		ต้องทำงานในเวลากลางวัน เรียนตามเพื่อน อื่น ๆ	0.1750 0.0188 0.0312

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า ลำดับที่ของเหตุผลที่เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่
 ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานครแตกต่างกับเหตุผลของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่าง
 จังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง กล่าวคือ เหตุผลที่ว่า จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือ
 เทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ และต้องทำงานในเวลากลางวัน มีมากจัดเป็นอันดับที่ 1 เหมือน
 กัน ส่วนเหตุผลที่ว่าอายุเกิน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ เรียนตามเพื่อนและเหตุผลอื่น ๆ
 จัดเป็นอันดับที่ 2 เช่นเดียวกัน สำหรับลำดับที่ของเหตุผลของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในต่างจ้ง-
 หวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมืองเหมือนกันคือ อันดับแรกได้แก่ จบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือ
 เทียบเท่าแล้วไม่มีทุนเรียนต่อ อันดับต่อมาคืออายุเกิน สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ ต้องทำงาน
 ในเวลากลางวัน เรียนตามเพื่อนและอื่น ๆ

ตารางที่ 37 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการเข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่และค่าโคสแควร์

จุดมุ่งหมายในการเข้าเรียน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนต่อในชั้นสูง	75	46.88	81	50.63	72	45.00	228	47.50
ต้องการประกาศนียบัตรไปสมัครงาน	40	25.00	54	33.75	47	29.38	141	29.38
นำความรู้ไปปรับปรุงงานที่กำลังทำอยู่	42	26.25	24	15.00	39	24.37	105	21.87
อื่น ๆ	3	1.87	1	0.62	2	1.25	6	1.25
รวม	160	100	160	100	160	100	480	100
χ^2 df			7.32					
			6					

จากตารางที่ 37 ค่าโคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าท้องถิ่นที่เรียนไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการเข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่ หมายความว่าจุดมุ่งหมายในการเข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในแต่ละท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน และจากตารางนี้จะเห็นได้ว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง ส่วนใหญ่เข้าเรียนการศึกษานักผู้ใหญ่โดยมุ่งหวังที่จะเรียนต่อในชั้นสูงขึ้น

ตารางที่ 38 จำนวนและการอยุ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง แบ่งตามจุดมุ่งหมายเมื่อเรียนจบการศึกษาผู้ใหญ่แล้วและค่าไคสแควร์

จุดมุ่งหมาย เมื่อเรียนจบการ ศึกษาผู้ใหญ่แล้ว	ท้องถิ่นที่ เรียน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัดในเมือง		ต่างจังหวัดนอกเมือง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนต่อทันที		113	70.63	121	75.63	117	73.13	351	73.12
ทำงานตลอดไปโดยไม่คิด จะเรียนอีก		8	5.00	12	7.50	6	3.75	26	5.42
ทำงานระยะหนึ่งแล้วจึง เรียนต่อ		30	18.75	25	15.62	35	21.87	90	18.75
อื่น ๆ		9	5.62	2	1.25	2	1.25	13	2.71
รวม		160	100	160	100	160	100	480	100
χ^2		8.60							
df		6							

จากตารางที่ 38 ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าท้องถิ่นที่เรียนไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายเมื่อเรียนจบการศึกษาผู้ใหญ่แล้วของนักศึกษาผู้ใหญ่ หมายความว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในท้องถิ่นต่างกันมีจุดมุ่งหมายเมื่อเรียนจบแล้วไม่แตกต่างกัน และจากตารางนี้ จะเห็นได้ว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในกรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัดในเมืองและต่างจังหวัดนอกเมือง เมื่อเรียนจบการศึกษาผู้ใหญ่แล้วต้องการเรียนต่อทันทีเป็นส่วนใหญ่ อันที่จริงลงมาคือ จะทำงานระยะหนึ่งแล้วจึงเรียนต่อ